نگاه

سیاست‌ورزی خردمندانه

دکتر بهزاد صابری*

● چند سال پیش در حاشیه جلسه‌ای، با یک دیپلمات ارشد ترکیه گپ می‌زدم. می‌گفت زمانی که می‌خواستیم کار در وزارت خارجه ترکیه را آغاز کنیم، باید در دوره‌ای آموزشی در آکادمی دیپلماسی این وزارتخانه شرکت می‌کردیم. در این دوره، استاد ما می‌گفت (نقل به مضمون) که ایرانیان سابقه چند هزار سال زمامداری و دولت دارند و تازه به دوران رسیده نیستند. فرقی ندارد که چه حکومتی در ایران روی کار باشد؛ آن خرد و آن تجربه چندهزارساله در ایران هست و همین باعث می‌شود ایران همواره یک بازیگر مهم در منطقه و جهان باشد. چند سال بعد از این گفت‌وگو، در شهر وین اتریش، پایتخت دیرینه امپراتوری رم-ژرمانی و امپراتوری اتریش-مجار، شهر سیاست‌مداران بزرگی مانند مترنیخ (معمار اروپای پس از ناپلئون)، گذرم به «آکادمی دیپلماتیک وین» افتاد که تأسیس آن به سه قرن پیش بازمی‌گردد و از قدیمی‌ترین و معتبرترین مراکز آموزش دیپلماسی در جهان است. نخستین چیزی که در ارتباط با این آکادمی توجه مرا جلب کرد، نشان (یا لوگوی رسمی) این آکادمی است. روی این نشان، علاوه بر نام آکادمی که به زبان آلمانی است، به خط و به زبان فارسی نوشته شده: «از برای حق، از برای پادشاه». فارغ از محتوای این پیام (که اشاره به حاکمیت دوگانه آسمانی و زمینی دارد)، نفس درج این عبارت به زبان و خط فارسی روی لوگوی رسمی این آکادمی قدیمی و معتبر معلوم می‌کند که سابقه و قدمت سیاست‌ورزی و زمامداری ایرانی چه تأثیر درخورملاحظه‌ای بر سیاست و دیپلماسی در جهان داشته است. همین قبیل تأثیرها است که باعث می‌شود شخصیتی مانند مونتسکیو نظریه‌پرداز «تفکیک و استقلال قوا» نام کتاب معروف خود را «نامه‌های ایرانی» بگذارد. منظور از آوردن این مثال‌ها، این است که ایران، به‌عنوان یک قلمرو جغرافیایی مزایایی دارد؛ مثل دسترسی خوب و راحت به آب‌های آزاد، موقعیت استراتژیک، برخورداربودن از نفت، گاز، برخی معادن، کوهستان و... . معایبی هم دارد؛ مثل کمبود آب، وسعت خاک بیابانی غیرقابل کشت و مانند آن. سایر کشورها هم از این‌گونه مزایا و معایب دارند. اما ایران فقط این نیست. ایران را باید به‌عنوان یک موجودیت تاریخی، به‌عنوان یک ملت و به‌عنوان یک فرهنگ هم دید. از این زاویه، ایران چیزی نیست جز همه ما. ما ایران هستیم؛ همگی ما، با هر دین و مذهب و نژاد و سلیقه سیاسی. نیاکان و مردگان ما هم در این «ما» حضور دارند. حتی آن ایرانیانی که محل زندگی‌شان در گذشته در خاک جغرافیایی ایران بوده و امروز نام کشور دیگری را بر خود دارند هم در شکل‌گیری این «ما» نقش داشته و دارند و چه نیکوست هنگامی که این میراث را تحویل آیندگان می‌دهیم، هرکدام به سهم خود بر افزایش و غنی‌ترشدن سهم دانش و خرد و تدبیر در «ایران» کوشیده باشیم. این «ما»، این «ایران»، همچنان که آن استاد دیپلماسی در ترکیه به دیپلمات‌های جوان این کشور گفته بود، همانند یک انسان خردمند و سرد و گرم چشیده است که دوران‌های طولانی خوشی و ناخوشی، قدرت و ضعف، کاستی و فزونی را دیده و تاب آورده است. حاصل این همه آمدن و رفتن دولت‌ها و سلسله‌ها، حاصل گفتار و کردار حکیمان و سیاست‌مداران با هر تفکر و مشربی، از سعدی و فردوسی و خواجه نصیرالدین طوسی و نظام‌الملک تا قوام‌السطنه و مصدق و مدرس، در تجربه ملی و عقل جمعی ایران امروز ما انباشته شده است. رفتار و منش و سیاست‌ورزی ایرانی باید بازتابی از این تجربه و خرد باشد. جهان شاید از نفت و گاز و منابع معدنی ایران بی‌نیاز شود، اما منطقه و جهان هرگز از خرد، سیاست و تجربه دیرینه ایران کهن بی‌نیاز نخواهد بود. ایران در منطقه و جهان همواره باید به سیاست و عقل و تدبیر شناخته شود.

*پژوهشگر مسائل حقوقی و بین‌المللی

خبر

آمریکا مدعی شد:

ایران یک اژدر آزمایش کرده است

● **ایسنا:** مقامات آمریکایی مدعی شدند که ایران یک اژدر تندرو در تنگه هرمز آزمایش کرده است. به گزارش شبکه اِن‌بی‌سی‌نیوز، مقامات آمریکایی می‌گویند روز یکشنبه یک اژدر با سرعت بالا توسط ایران در نزدیکی تنگه هرمز شلیک شده است. به گفته مقامات آمریکایی، این اژدر که از نوع حوت بوده است، سرعتی برابر با ۳۷۰ کیلومتر در ساعت دارد و از محدوده‌ای در جنوب بندرعباس شلیک شده که یک پایگاه نیروی دریایی ایران در آن واقع شده است.

براساس این گزارش، شلیک روز یکشنبه برای آزمایش سرعت بوده؛ چراکه هدفی را مورد اصابت قرار نداده است.

politics@sharghdaily.ir

عکس: منصوره فردوسی‌جاه، ایرنا

ناگفته‌های وزیر خارجه از جنگ روانی علیه تیم هسته‌ای

پول بنرها از کجا آمد

چرا وقتی تحریم‌ها تحمیل می‌شد ساکت بودید و حتی افتخار می‌کردید؟

این روزها برجام موضوع اصلی مناظره‌های انتخاباتی است و مواضعی خلاف واقع درباره آن اتخاذ می‌شود که جواد ظریف در گفت‌وگو با انتخاب به سؤالاتی درباره آنها پاسخ داد. مهم‌ترین نکات این گفت‌وگو را در ادامه بخوانید.

● متأسفانه خیلی صحبت‌هایی که شنیده می‌شود، اصولا ارتباطی با واقعیت ندارد. مخصوصا در حوزه سیاست خارجی، ادعاهایی می‌شود؛ مثلا اینکه پول نفت هنوز نمی‌تواند به ایران بیاید! هربار هم که دولت، دیگران، وزارت نفت، بانک مرکزی و وزارت خارجه اعلام می‌کنند، ظاهرا دوستان قرارشان این است که پول به کشور وارد نشود و به همین دلیل هم شاید این را دوست دارند و متأسفانه تکرار می‌کنند. ما عادت کرده‌ایم. من و همکارانم عادت کرده‌ایم. دوران سختش را هم پشت سر گذاشتیم. دوران سختش زمانی بود که ما برای مذاکره می‌رفتیم و توقع داشتیم که از ایران حمایت دریافت کنیم... در این مصاف دشوار، هر روز نگران اتهامات، حتی بیش از اتهامات، افتراهایی که در داخل علیه ما مطرح می‌شد هم بودیم و هم زمان باید مذاکره هم می‌کردیم. سختی‌اش مال آن دوران بود... . دوستان باید همه بدانند که ما همه در یک کشتی نشسته‌ایم و نباید اقتدار نظام را که در هر زمانی توسط دولت آن زمان به دنیا ارائه می‌شود، این‌گونه زیر سؤال برد.

● خیلی از آنچه درباره واقعیات برجام اظهار و ادعا می‌شود، خلاف واقع است؛ مثلا گفته می‌شود که ما نتوانستیم پول نفت را به کشور برگردانیم! که این خلاف واقع است یا اظهارات دیگری که می‌شود از قبیل اینکه ما مجبوریم پول نفت را با کالای بنجل وارد کشور کنیم. تعجب می‌کنم اینها واقعیاتی بود که چهار، پنج سال پیش اتفاق می‌افتاد. چهار، پنج سال پیش بود که مجبور بودیم به جای پول نفتمان کالاهای مصرفی یا کالاهای بسیار لوکس وارد کنیم تا بدین طریق پول وارد کشور شود. اما آن زمان متأسفانه کسی صحبتی نمی‌کرد. آن زمان من کمتر نقد می‌شنیدم. اما امروز که پول نفتمان را به ارزهای معتبر بین‌المللی وارد می‌کنیم و مجبور نیستیم هیچ‌کدام از آن روش‌های از یک طرف ظالمانه و از یک طرف پرفساد را که در دوره گذشته اتفاق می‌افتاد، تجربه کنیم و از آن روش‌ها استفاده کنیم، دوستانی که در تمام آن هشت سال سکوت کرده بودند یا حمایت می‌کردند یا آن اقدامات را نشانه اقتدار ملی می‌دانستند! امروز نمی‌دانم براساس کدام داده‌ها می‌آیند و ادعاهای خلاف می‌کنند. دوستان ظاهرا به خاطر نمی‌آورند که هر شش ماه یک تحریم جدید به تحریم‌های ایران اضافه می‌شد.

● حتما شنیده‌اید که یک مذاکره بنده با آقای کری ۹ ساعت یکسره از ساعت ۹ شب تا شش صبح روز بعد بدون توقف ادامه داشت. برای تعریف‌کردن داستان کسی ۹ ساعت نمی‌نشیند. فشار بوده، مذاکره بوده و تلاش بوده برای به‌حداکثررساندن منافع کشور. در این فضا دوستان ما یکی پس از دیگری، این پوسترها و بنرها و پلاکاردهایی که ساخته می‌شد که من نمی‌دانم چگونه و از کدام بودجه ساخته می‌شد را در سطح شهر نصب می‌کردند. من در بعضی از راهپیمایی‌هایی که شرکت می‌کردم، می‌دیدم بنرها و پلاکاردهای متحدالشکل، تمام رنگی و مقوایی، علیه بنده و همکارانم ساخته شده و دست بعضی دوستان هست که با حرکت‌های نامناسب و خارج از شئونات یک جامعه اسلامی این بنرها را نشان می‌دادند. حالا اینکه این بنرها و پلاکاردها و پوسترها، روحیه رزمندگان صف اول دیپلماسی را تضعیف می‌کرد، به کنار؛ اما پولش از کجا آمده؟ کدام منبع مالی در این حجم وسیع؟ من بعید می‌دانم کار فردی بود. چون هیچ‌کدام از اینها دست‌نویس نبود، بلکه متحدالشکل، یک شکل و یک قیافه با بهترین چاپ رنگی بود که حتما از بودجه بنده که خارج است که بخواهم شخصی یا حتی سازمانی چنین کاری را بکنم. تعجب می‌کنم این پول‌ها از کجا آمد و چگونه خرج شد؟ چه فایده‌ای داشت و چه کمکی به هیئت مذاکره‌کننده کرد؟ به پیش‌بردن اهداف نظام در مذاکرات چه کمکی کرد؟ جز خراب‌کردن روحیه کسانی که باید با استقامت مقابله می‌کردند.

● دوستان داخلی... با همان هدف (ملتهب‌کردن فضا) به دنیا اعلام می‌کنند وضعیت ایران مناسب نیست و ایران جای سرمایه‌گذاری نیست. ۵۳ تحریم علیه ایران است! تحریم‌هایی که هیچ‌وقت تصویب نشده و هیچ انعکاسی در جهان نداشته و فقط توسط برخی از دوستان داخلی تبلیغ می‌شده است. در دولت قبل چه میزان از آن همه تحریم که در آن زمان علیه کشور می‌شد، تحریم واقعی و نه طرح تصویب‌نشده، در رسانه‌های دوستان مطرح می‌شد؟ چند تا؟... چرا هیچ‌کدام از این تحریم‌ها، هیچ انعکاسی در داخل نداشت؟ چرا قطع‌نامه شورای امنیت که انواع مجوزهای اقدامات خلاف حقوق بین‌الملل را به بدخواهان ایران می‌داد، از اقدامات اقتصادی گرفته تا فراتر از آن، محروم‌کردن دانشجویان ایرانی از درس‌خواندن در کشورهای خارجی، چرا هیچ‌کدام از اینها منعکس نمی‌شد؟

● شرایط اقتصادی کشور برای همه دنیا بسیار واضح است. گزارش‌هایی که در دنیا چاپ و پخش شده بود، کاملا مشخص بود و این‌طور نبود که اظهارات ریاست محترم جمهوری خبر جدیدی را به دنیا بدهد. آنها با طراحی برای این کار برنامه‌ریزی کرده بودند و دقیقا می‌دانستند که دارند چکار می‌کنند. شما ببینید! وقتی می‌خواستند ایران را تحریم نفتی بکنند، شش ماه به خودشان فرصت دادند که بتوانند براساس آن برنامه‌ریزی کنند و نیاز خودشان را کم کنند. ما هم اتفاقا در دولت قبل، اجازه دادیم که آنها از این شش ماه فرصت استفاده کنند! یعنی به عبارت دیگر، همه این محاسبات را دنیا کرده بود. باید برویم نگاه کنیم که چرا برخلاف تصوری که دوستان داشتند، وقتی تحریم نفتی ایران اجرائی و عملیاتی شد به جای اینکه قیمت نفت به ۲۰۰ دلاری که دوستان پیش‌بینی کرده بودند، برسد، روند نزولی گرفت. چون در آن شش ماهی که می‌خواستند نفت ایران را تحریم کنند، سعودی و دیگران آمدند و به‌تدریج نه‌تنها جای نفت ایران را گرفتند، بلکه بازار را آن‌چنان اشباع کردند که ما نتایجش را تا مدت‌ها بعد هم دیدیم؛ بنابراین این اطلاعات درباره وضعیت نابسامان اقتصاد ما برای تمام دنیا کاملا واضح بود و آن صحبت‌ها اطلاعات جدیدی به آنها نمی‌داد. آنچه مهم است، اقداماتی است که این دولت انجام داد و باعث شد ما بتوانیم در مذاکرات موفق باشیم و آن این بود که وضع اقتصادی ایران را بهبود بخشید. ما در اوج تحریم، با توجه به اینکه در یک‌سال‌ونیم اول تحریم‌ها برداشته نشد، فقط توانستیم از اضافه‌شدن تحریم‌ها جلوگیری کنیم و بعد از توافق ژنو، ماهیانه ۷۰۰میلیون دلار پول نقد وارد کشور کنیم که برای کشور بسیار مهم بود؛ اما این دو نکته به‌تنهایی باعث نمی‌شد که کشور بتواند در وضعیت دولت قبل که هر روز تورم بالا می‌رفت و رکود شدیدتر می‌شد، وضعیت خود را بهبود ببخشد. شما ملاحظه کنید دولت اگر نمی‌توانست تورم را کنترل کند، رکود را کنترل کند، آن‌وقت بود که برای مذاکره‌کنندگان پیام غلط می‌رفت و آن وقت بود که طرف مقابل احساس می‌کرد جمهوری اسلامی نیازمند رسیدن به نتیجه است. ما در واقع توانستیم با اقداماتی که صورت گرفت و با نظم و انضباط مالی و اقتصادی، کشور را به شکلی به جامعه بین‌المللی معرفی کنیم که با اتکا به مردم، وضعیت اقتصاد را با وجود تحریم‌ها می‌توان بهبود بخشید. همان‌طورکه مقام معظم رهبری فرمودند، آنچه برای ما امنیت و پیشرفت آفریده، مردم ما هستند. این مردم بودند که با حضورشان در انتخابات، طرف مقابل را از اینکه از طریق تحریم بتواند اراده مردم ما را بشکند، ناامید کردند. همین مردم بودند که با انتخابشان دولتی را سر کار آوردند که این دولت توانست در مدت کوتاهی تورم را از ۴۵ درصد به ۲۵ درصد برساند و در زمانی که هنوز مذاکره می‌کردیم و هنوز تحریم‌ها برداشته نشده بود، تورم کشور به زیر ۲۰ درصد رسید و رکود متوقف شد. این پیامی واقعی بود که به دنیا منتقل شد.

چرا فراموش کرده‌اند تیتر بزرگ‌شان را «پرواز هواپیماهای کاغذی در فضای انتخابات»؟! آیا این هواپیما کاغذی بود که خودشان رفتند و در این هواپیما نشستند؟ دوستانی که در هواپیما نشستند، روی بادبادک نشستند و به هوا رفتند؟ هواپیما، کاغذی بود؟ فراموش کردند فرمایشات خودشان را؟ فراموش کردند تیترهای خودشان را؟

● ما خدا را شاکریم که ضمن حمایت مردم، مقام معظم رهبری در بزنگاه‌های تاریخی، ورود کردند و این حرکت بسیار خطرناک و مخرب امنیت ملی را شکستند و اجازه ندادند خارجی‌ها احساس کنند کسانی که در مقابلشان در پشت میز مذاکره نشسته‌اند، افراد ضعیفی هستند، افرادی هستند که در کشور خودشان به آنها باور ندارند و افرادی‌اند که در کشور خودشان، معتقدند اینها کسانی نیستند که بخواهند از حقوق ملت دفاع کنند. تقاضا می‌کنم دوستانی که بعضی حرف‌ها را می‌زنند، مثلا به دروغ می‌گویند که هیئت مذاکره‌کننده برای منافع حزبی مذاکره کرد! حرفی سخیف‌تر، غیرواقعی‌تر و خطرناک‌تر از این نمی‌توان گفت. به خاطر اینکه اگر یک خارجی فکر کند شما برای منافع داخلی دارید مذاکره می‌کنید، حتما با شما درست مذاکره نمی‌کند و من از برخی دوستان تعجب می‌کنم که چنین آدرس‌های غلطی را به خارج می‌دهند.

● همه دنیا معتقدند که دیپلماسی ایران، دیپلماسی عزتمند، متعادل و دیپلماسی مبتنی بر تعامل از موضع قدرتی که زاییده حضور مردم در صحنه و توانمندی‌های متعدد کشور است، بوده است. من تعجب می‌کنم از دوستانی که چنین تصوری را دارند که ممکن است در داخل فوایدی برایشان داشته باشد ولی در خارج هیچ فایده‌ای برای نظام و کشور که ندارد، هیچ ضرر هم دارد که به خارجی‌ها بگوییم دیپلماسی ما ملتمسانه است که کم‌کم هم باورشان می‌شود؛ یعنی فکر می‌کنند افرادی که با این صلابت در مقابلشان می‌نشینند و مذاکره می‌کنند، در واقع از نظر داخلی‌ها دارند التماس می‌کنند! و این خیلی پیام بد و آدرس غلطی است که به خارجی‌ها در این زمینه‌ها بدهیم... ما هیچ‌وقت چیزی را از خارجی‌ها نخواستیم و فقط حقوق‌مان را خواستیم و برای گرفتن این حقوق، ذره‌ذره‌اش را در ۱۸ ماه مذاکره کردیم و برای عملیاتی‌کردن حقوقی که در برجام گرفته بودیم، باز هم ذره‌ذره مذاکره کردیم؛ مثل اینکه ۹ ماه طول کشید تا ما بتوانیم دولت آمریکا را ناگزیر کنیم تا تعهدی که برای فروش هواپیما به ایران کرده بود، اجرائی کند. خاطرتان هست آن دوستانی که آن روز به ما ایراد می‌گرفتند، معتقد بودند یکی از این هواپیماها به ایران نخواهد آمد. من پیشنهاد می‌کنم دوستان بروند مطالبی را که خودشان در بعضی روزنامه‌ها نوشتند، بخوانند. دوستان بعد از توافق ژنو اعلام کردند توافق به ایران اجازه نمی‌دهد در خاک خود غنی‌سازی داشته باشد. من تقاضا می‌کنم، مردم ما یادشان باشد که این حرف زده شده و در روزنامه دوستان نوشته شده! می‌توانند بروند و ببینند که الان سانتریفیوژهای ما درحال غنی‌سازی و پیشرفت است. ما به بالاترین سطح فناوری خودمان در این حوزه رسیده‌ایم. چرا یادشان رفته در روزنامه‌هایشان چه نوشته بودند؟ چرا فراموش کرده‌اند تیتر بزرگ‌شان را «پرواز هواپیماهای کاغذی در فضای انتخابات»؟! آیا این هواپیما کاغذی بود که خودشان رفتند و در این هواپیما نشستند؟ دوستانی در هواپیما نشستند، روی بادبادک نشستند و به هوا رفتند؟ هواپیما، کاغذی بود؟ فراموش کردند فرمایشات خودشان را؟ فراموش کردند تیترهای خودشان را؟... به خاطر اینکه ما برخلاف آنچه که برخی می‌گویند، حتی یک لحظه برای پیگیری منافع مردم، ملاحظات داخلی را در نظر نگرفتیم... دوستان ما در داخل می‌گویند پرواز هواپیماهای کاغذی در فضای انتخابات؛ یعنی دارند به خارجی خط می‌دهند که آقای عزیز و آقای غیرعزیز! شما قرار نیست که این هواپیما را به ما بدهید و ما آماده‌ایم که تعهدات شما اجرا نشود. این حرف‌ها را دارند می‌زنند. از طرف دیگر دارند به جامعه بین‌المللی می‌گویند آنچه ما به دست آورده‌ایم، در واقع یک‌سری کاغذ است!

● دوستان ما به صورت کلی می‌گویند که تحریم‌ها برداشته نشده! خوشحال می‌شدیم که آن‌قدر دقیق بگویند که تحریم‌های هسته‌ای برداشته شده و تحریم‌های غیرهسته‌ای برداشته نشده. واضح هم هست؛ چون ما وارد مذاکره درباره تحریم‌های غیرهسته‌ای نشدیم و قرار هم نبود که بشویم. ما از بنیه دفاعی، از سیاست‌های منطقه‌ای کشور دفاع می‌کنیم و حاضر نیستیم در آن حوزه‌ها با دیگران مذاکره کنیم. در آن حوزه‌ها، متأسفانه در چندین سال دولت قبل، با استفاده از آن فضاسازی جهانی و امنیتی‌سازی ایران، تحریم‌های دیگری هم علیه ایران تصویب کرده بودند. خیلی از این تحریم‌ها در همان هفت، هشت سال تصویب شد؛ اما به دلیل هسته‌ای تصویب نشد؛ بلکه به بهانه‌های دیگر تصویب شد. تحریم‌های اصلی هسته‌ای در سه حوزه بود؛ نفت، بانک، حمل‌ونقل. البته تحریم‌های کناری هم بود؛ مثل فلزات گران‌بها و پتروشیمی که به نفت مرتبط می‌شد. همه اینها برداشته شد. واقعیتش هم لمس‌کردنی است. روزی که مذاکره را شروع کردیم، حتی یک کشتی ما بیمه جهانی نداشت؛ اما امروز ۷۰ کشور، {کشتی‌های ما را} بیمه جهانی می‌کنند، یعنی همه کشتی‌ها. روزی که ما تحریم را شروع کردیم، یک بانک خارجی با ایران رابطه سوییفت نداشت و رابطه کارگزاری نداشت؛ اما امروز نزدیک به ۳۰۰ بانک خارجی با ایران رابطه کارگزاری دارند و در سال گذشته ده‌ها هزار مورد ارتباط سوییفتی داشتیم. روزی که ما مذاکرات را شروع کردیم، نفت ایران ۹۰۰ تا ۹۵۰ هزار بشکه فروش می‌رفت؛ اما امروز دومیلیون‌و ۵۰۰ هزار بشکه فروش می‌رود.

ادامه در صفحه ۱۹

کوتاه دیپلماسی

پاکستان سفیر ایران را احضار کرد

● **تسنیم:** روز گذشته «مهدی هنردوست»، سفیر جمهوری اسلامی ایران به وزارت خارجه پاکستان احضار شد. پس از سخنان «سردار باقری»، رئیس ستادکل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، مبنی بر اینکه اگر دولت پاکستان توانایی کنترل تروریست‌ها را ندارد، ایران امنیت مرزهای خود را از طریق نابودکردن پایگاه تروریست‌ها تأمین خواهد کرد، «مهدی هنردوست»، سفیر کشورمان به وزارت خارجه پاکستان احضار شد. به گزارش ایسنا سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس نیز گفته که این کمیسیون در جلسات آتی حادثه تروریستی میرجاوه و موضوع تجمع زائران پاکستانی در مرز تفتان را بررسی می‌کند.

گفت‌وگوی تلفنی وزرای خارجه ایران و کانادا

● **شرق:** محمدجواد ظریف دوشنبه‌شب در گفت‌وگو با خانم فریلند، وزیر امور خارجه کانادا با اشاره به درخواست‌های مکرر ایرانیان مقیم آن کشور، برای برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در کانادا و ضرورت پذیرش خواسته آنان، گفت: ایرانیان مقیم خارج مانند مردم داخل کشور به‌شدت علاقه‌مندند با شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری در تعیین آینده کشورشان مشارکت داشته باشند. وزیر امور خارجه کانادا نیز با اشاره به حضور مثبت جامعه فرهیخته ایرانی در کانادا، اظهار کرد: دولت کانادا به اهمیت برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری در کانادا برای ایرانیان مقیم واقف است؛ اما در شرایط فعلی و نبود روابط سیاسی و عدم فعالیت اماکن دیپلماتیک ایران در کانادا و مقررات داخلی پیرامون برگزاری انتخابات شهروندان دیگر کشورها، لازم است چند مورد فنی بررسی و برطرف شود. این گفت‌وگو در شرایطی انجام گرفته که از بامداد سه‌شنبه یک هیئت سیاسی وزارت خارجه کانادا برای انجام مذاکراتی پیرامون روابط دو کشور با مقامات وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در تهران به سر می‌برند. سال ۹۱ به دنبال حوادثی که در سفارت انگلیس در تهران رخ داد، سفارت کانادا در ایران هم تعطیل شد. اما در اوتاوا ایران رسما در فهرست کشورهای حامی تروریسم قرار گرفت و به دیپلمات‌های ایرانی پنج روز فرصت داده شد این کشور را ترک کنند. پیش از آن بخش صدور ویزای سفارت کانادا در تهران «برای کاهش هزینه‌ها» تعطیل شده بود.